

Sait Faik

Yanıma baktım kimseler yok. Az önce çevrem insanla doluydu. Köpekler havlıyor, ağaçlar hışırdıyordu. Bir ırmak akıyordu kulağımın dibinden. Ağaçlar suları yıkıyordu. Hayvanlar insanları öpüyordu. Köpekler konuşuyor, insanlar havlıyordu. Gökyüzü sarıydı. Birisi:

Kalinikhta

"Canımsın, diyordu, canımsın, ağacımsın, ırmağımsın; denizim benim." Öteki si bir insan kokusu içinde sıcaktı. Cevap vermiyordu. Elinin üstündeki mavi damarlar bir dostluk denizine akıyordu. Saçları kara, gözleri kara, kaşları kara, kara günler, kara hikâyeler doluydu. Dudaklarında şimdiden sonra söylenecek kız oğlan kız türkülerin boyu vardı.

Sandalın içindeki güneşten, gökyüzündeki tozdan, ağacın kırmızısından mı ay doğuyordu. Bir dudağım yerde, öteki dudağım kuyruğunda ateş gibi gidip geliyordu içimden.

"Seni damarımda, bileğimde atıyorum."

Yıldızlar asılmıştı ağaçlara. Soğuk kandil kandil sarkıyordu. Yanımda dostların en koyusu, kadehimde sakız rakısı, dilim kekeme, elimde olta, oltanın elinde zoka, sandalda Barba Stanco, küpeşte Sivriada, yıldızlar bağırmıdı; dümendeyim. Motor hışır hışır hışırdıyordu. Köpek sesleri geliyor dostçasına. Ağaçlar yıldızları, ağaçlar tepeleri, köpek sesleri sabahları getiriyor. Bir balık kokusu içiyorum. Bir Rum evinden midye tavası, bıyıklarımın içinden

anason kokusu geliyor.

"Canımsın" diyorum kime. Kahve fincanına düşen sabah yıldızını kokluyorum. Mis gibi kahve kokuyor. Kocayemişlerinin çiçeği pare pare. Karabala-

rı avuçlarımda ezıyorum. Dilime arılar konuyor, gözümü arılar sokuyor, güneş batıyor, bir karabatak düşünüyorum. Martının biri boşlukta bir direğe konuyor. Çakıla sulardan elbiseler giymiş, hava renginde askerler çıkıyor. Çakılda ayak sesleri duyuyorum. O, Aspasya'dır o. Aspasya'dır. Yasemimli Aspasya, kâfur kokulu Aspasya, Paskalya çiçeği sarısında Aspasya, dilinde kıvılcım, dilinde yılan, dilinde aynalar ve çeşmeler.

"Canımsın, diyorum, canımsın."

Yani, Yani be! Hey Yani! Kara Yani! Hey Beykozlu laternacı Panayot'un torunu kara gözlü dostum Yani! Söyle Rumca Karabiberim şarkısını. Aspasya duyusun. O türküdeki İbrahim benim. Bırak İbrahim'i ve zenginliği Karabiberim.

Dostluk çayırının bu kuzuları kimin? Sizin mi? Kuzular mı? Kuzular meler mi? Yani, söyle Karabiberim şarkısını.

Şimdi Atina'da Omonya meydanında akşam oluyor. Atina kahvelerinin teraslarında bir ançüvezele bir yeşil zeytin ve bir kadeh mastika duruyor kimin önünde? Kimin önünde olursa olsun. Pire'den denizanası kokusu geliyor. Akropol'den

Sokrates iniyor. Sen Yanaki! Dostların en koyusu! Arkadaşların içinde ölümünden önce en sonuncusu! Atina sokaklarından geçerken yıldızlara bak. Yıldızlar seni sandallara, kayıklara, vapurlara ve adalara götürecektir. Dünyanın bütün adalarını gezeceksin. Dünyanın bütün sandallarına bineceksin. Elinde naylondan 35'lik bir oltayla deniz diplerinden balık sanıp fosforlar, yakamozlar, pırlıtlar yakalayacaksınız. Balığa boşver! Düşün Yanakimu beni. Bin, bir yıldızın sırtına. Adaların içinde bir Burgaz adası vardır. Bir sandal vardır, tam Kaleyoros'la Laendros'un gözüktüğü nişanda. İşte o benim. Ben, sandallar içinde bir sanal, denizler içinde bir deniz, insanlar içinde bir insan.

Yani! Omonya meydanında akşam oluyor. Gökyüzünde sandallarla şarkılar geçiyor. Arabalarda ışıklar kayıyor, bir at kişnemesi duydun mu? Bir fayton geçti mi delicesine aklından... ve Omonya kahvelerinin camından? Bil ki ben Taksim meydanında, âbidenin önündeki çayırın kısa parmaklıklı demirlerine oturmuş seni düşünüyorum Yanaki. Gece oldu. Karlar sönmek üzere. Işıklı ilanlar sönyüyor. Otlar kararıyor. Bir tavernadan üç gitar sesi geliyor. Mavrodafni kaldırımlarda kırılıyor. Sen otele kadar yürümeyi düşünme; Atina ile Pire arasındaki metro çoktan işlemiyorsa işlemesin, hava güzel, yürürsün.

Martılar Sivriada'da ayın ışığında dönüp duruyorlar. Barba Vasili paltosuna girdi uyudu. Ben seni düşünüyorum Yanaki. Sonra Aspasya'nın söylediği Kefalonya havasından çıkan rüzgâr Sivriada'nın denizini ürpertiyor. Yanaki, Omonya meydanında ışıklar sönyüyor. Kahve kapanmak üzere. Yeşil zeytini ye. Şu düzü yuvarla. İştittin mi Pire'den gelen vapur düdüğünü? Ben Galata Köprüsü'ndeyim o dakika. Bir Hollanda şilebi Okmeydanı'nda dolaşan mapusane kaçığına sesleniyor acı acı. Üsküdar iskelesine iniyorum. Parmaklığa dayanıyorum. Sen yeşil zeytini neden yemedin? Omonya meydanındaki Ekselsiyor kahvesinin garsonu.

"Kalinikhta Kıryos" diyor bana. "Benden de bir Kalinikhta sana. Panco!" ■

